

Trèvol

Un relat de: [Concurs de Microrelats Arc a la Ràdio](#)

Esperança Marquès es va canviar el nom pel de Lady Macbeth perquè sempre havia volgut viure atrapada entre teranyines de tinta. Tanmateix, l'únic que tenia de noble era el seu cognom de veritat. Així fou com es convertí en un personat inventat, la poetessa del trèvol, perquè cada dia enviava una carta amb un exemplar verd del seu jardí. Li agradava irrompre per sorpresa en les llars del seu poble sota la caputxa d'un pseudònim i es divertia fent aquesta broma innocent perquè Lady Macbeth no existia; almenys, fora de les pàgines de la literatura. Fins que, un dia, a ella també li va arribar un sobre a casa. Era completament blanc, sense res escrit. Tampoc no tenia remitent, però a dins hi havia una nota: «Moltes gràcies, perquè el meu trèvol és de cinc fulles. Diuen que els de quatre porten sort, però a mi m'heu abraçat amb el regal de l'esperança com una mà invisible que m'ha tocat amb la gràcia dels cinc dits de Déu.». No deia res més perquè les paraules s'acabaven aquí, i Lady MacBeth no resoldria mai el misteri de com li havien acabat despellant la identitat. A partir de llavors, es fixava encara més atentament en cada trèvol que collia. I necessitava trobar-ne més, molts, tots, que tinguessin cinc fulles perquè ara sabia que eren els braços de l'esperança que dormien ocults al fons del seu jardí.

Pseudònim: Loira Durban